

LAULUTEKSTID

20. august 2021. Tallinna Lauluväljak

1. Mingem üles mägedele

Mingem üles mägedele,
tuule õrna õhule!
Vaatke alla oru põhja
üle lille hiilguse!
Vaatke, kuidas oja keerleb
läbi luha läikiva!
Ja siis hüüdke alla orgu:
:,: „Ilus oled, isamaa!” :,:

Vaatke, metsad pilve poole
tõstvad latvu uhkuses!
Kuulge, kuidas kaasik kohab
lõhnavates lehtedes!
Vaatke, jõed, järved läikvad
metsas virvendusega!
Ja siis hüüdke üle metsa:
:,: „Ilus oled, isamaa!” :,:

Vaatke, rohke rukis hällib
uhke nurme nõlvadel!
Tõuvili töötab anda
rohket saaki sügisel.
Viljapuude okste otsas
hiilgvad anded iluga.
Ja siis hüüdke üle nurme:
:,: „Ilus oled, isamaa!” :,:

Vaatke karja lustipidu
leherikkas lepikus!
Kuulge karjalaste laulu
vastuhelkjas võsikus!
Vaatke, kuidas kõrgel võlvil
taevas helgib sinaga!
Ja siis hüüdke taeva poole:
:,: „Ilus oled, isamaa!” :,:

2. Tuhanded külad

Tuhanded külad, tuhanded talud
laiali Eestimaal.
:,: Sündinud nendes kadunud põlved,
vanavanemad. :,:

Oo, Eestimaa, oo, sünnimaa,
kuni su küla veel elab, elad sina ka.
Oo, Eestimaa, oo, sünnimaa,
kuni su küla veel elab, elad sina ka.

Külvasid vilja, lõikasid vilja
vanavanemad.
;,: Tähistaevast lugesid ilma,
lastele saatust ka. ;,:

Oo, Eestimaa...

Lapsed sündisid, sirgusid suureks,
võõrdusid metsast ja maast,
;,: rebides puruks põlised juured,
kodust lahkusid nad. ;,:

Oo, Eestimaa ...

Rändasid ringi, kandsid kingi
pastelde asemel nad.
;,: Otsisid õnne avali silmi,
õnn jäi neil leidmata. ;,:

Oo, Eestimaa ...

3. Ärkamise aeg

Meri siin seisma jäi, keegi peatas ta.ee
Kallas veest jagu sai, kaldast algas maa:
tasane, kullane, kivine, mullane,
pilvine, tuuline, ootust täis.

Peagi siin kokku said esimemm ja -taat,
vaevaga kodu lõid, lapsed majja tõid.
Oli õnn, oli rõõm, oli naer, oli nutt,
oli töö, oli vaev sellel maal.

Eestimaa, Eestimaa, oled mu kodumaa,
oled mu hingele lähedal.
Eestimaa, Eestimaa, oled mu kodumaa
oled mu südames sügaval.

Tulega, mõõgaga tuli võõras mees,
häda tõi, valu tõi, võõrast leiba sõi.
Langes taat, memmeke, lapseas vennake,
pisaraist märjaks sai kogu maa.

Eestimaa, Eestimaa...

Isameelt, emakeelt hoian sellel maal,
taadi maa, memme maa endiselt on ta:
tasane, kullane, kivine, mullane,
pilvine, tuuline, ootust täis.

Eestimaa, Eestimaa...

4. Eesti muld ja eesti süda

Süda, kuis sa ruttu tõused
kuumalt rinnus tuksuma,
kui su nime suhu võtan,
püha Eesti – isamaa!
Head olen näind ja paha,
mõnda jõudsin kaota,
mõnda elus jätta maha –
sind ei iial unusta!

Sinu rinnal olen hingand,
kui ma vaevalt astusin.
Sinu õhku olen joonud,
kui ma rõõmust hõiskasin.
Minu pisaraid sa näinud,
minu muret kuulnud sa –
Eestimaa mu tööd, mu laulu,
sul neid tulin rääkima.

Oh, ei jõua iial öelda ma,
kuis täidad südame!
Sinu rüppe tahan heita ma
kord viimse unele.
Ema kombel kinni kata
lapse tuksvat rinda sa.
Eesti muld ja Eesti süda –
kes neid jõuaks lahuta.

5. Homme

Pilvi hajumas hommikutaevas,
ta värv erepunane, muserdav must.
Saabuv päev mõõdab sangarivaeva,
vallanduvat koduarmastust, koduarmastust.

Veel on unenäod tumedad, võikad,
veel päevadepaine kui lämmatav kaak,
aimamatus meid valusalt lõikab,

jääb iseendaks või saab sust vaid saak, saab sust aegade saak...

Õigus elada antud on meile –
ka karmimas kooses on õitsemas hing,
maha jääb ülekohtune eile,
lahti lööb homse suur valendav ring, homse valendav ring.

6. Virumaa ja Pandivere

∴ Nagu hiigellooma kere ∴
vappub vaene Pandivere.
Virust, Võrust, Järvast, Harjust
tõttab appi tuhat karjust,
suuril silmil paisub vooriks,
kasvab kohutavaks kooriks:
“Virumaa ja Pandivere,
mure täidab maa ja mere!
Virumaa ja Pandivere,
sinu eest ma pandin vere!
Taevas, anna veelkord jõudu
Virul võita surmaõudu!
Taevas, anna veelkord jõudu.

7. Me mõtted on priid

Me mõtted on priid.
Kes suudaks neid kõita?
Kes vägev on nii,
et vangi neid heita?
Ka vanglas ja vaevas
neil lahti on taevas.
∴: Kõikvõimsad me nii –
me mõtted on priid. ∴:

On elada rõõm
kesk päikese kulda.
On harida rõõm
maad emakest, mulda.
Ja kannatust kanda
ja ohvriks end anda.
∴: Kõikvõimsad me nii –
me mõtted on priid. ∴:

Kõik muu meil ükskõik,
mis ise ei taha.
Meist enestest kõik,
kas hea see või paha.
Me süda ja silmad,
need loovad maailma.

∴: Kõikvõimsad me nii –
me mõtted on priid. ∴:

8. Ela hästi, mu kodumaa

Ela hästi, mu kodumaa,
su rajad mulle on kitsaks jäänud.
Vastumeeli, raskel sammul
jätan maha ma kodupaiga.
∴: Võõra keele võõras sõna
tõukab eemal emakeele. ∴:

Ole meeles, isakodu –
põdrasilmus ja kõõluskõied.
Oma kõrvus ikkagi kuulda
põdrakellade hääli tahan.
∴: Palju pilte on mul silmis,
südames neist tunnusmärgid. ∴:

Ole meeles, isakodu,
lapsepõlve mängupaika.
Oma kõrvus ikkagi kuulda
põdrakellade hääli tahan.
∴: Palju pilte on mul silmis,
südames neist tunnusmärgid. ∴:

Ela hästi, mu kodumaa,
su rajad mulle on kitsaks jäänud.
Vastumeeli, raskel sammul
jätan maha ma kodupaiga.
∴: Võõra keele võõras sõna
tõukab eemal emakeele. ∴:

9. Meel unus mägede taha

Mu meel unus mägede taha,
hää uni mu silmile vajus.
Hellalt heliseb kodukiriku kell
pehmes jõuluöö lumesajus.

On tuulte laul, mille sõnad on
ühest võõrast ja ilusast keelest.
Teda lehtede sahinas kuulata
ja ööga ta haihtub mu meelest.

Tee viimaste hangede vahel
ammu ootab su kergeid jalgu
ja metsapõue on alles jäänd

möödunud aegade kuldne selgus.

Sa lähed ja tee hargneb lahti
ja perved täis siniseid lilli
ja sõuab ja sõuab üle su pea
kergeid heledaid kevadepilvi.

Istud kivile aianurgas,
kus laps kord Jumalat palus.
Kirsid pillavad õielehti –
kuis see on nii hää ja nii valus.

Tuleb minna, seljataha jääb laim
ja kevadel pää järgneb suvi.
Kaugelt tagasi lendas unistus,
rännust väsinud valge tuvi.

10. Maa tuleb täita lastega

Maa tuleb täita lastega
ja täita lastelastega
ja lastelastelastega,
maa tuleb täita lastega
ja laulude ja lastega
ja kõige vastu võidelda,
mis võõrastav või vaenulik,
mis vaenulik või valelik
ja võidelda, kus võimalik,
kus võimalik ning vajalik,
sest elu kõik on ajalik
ja lastele jääb tulevik.

Maa tuleb täita lastega
ja lastelastelastega,
kui olev tahab olemist
ja tuleviku tulemist,
maa tuleb täita lastega,
maa oma enda lastega,
ja laulude ja lastega,
maa tuleb täita lastega.
Maa tuleb täita lastega
ja täita lastelastega
ja lastelastelastega,
maa tuleb täita lastega.

11. Kaua sa kannatad

Kaua sa kannatad kurbade naeru,
võta need võtmed ja viruta kaevu.
Teravad tangid too tööriistakuurist,
koer lase ketist ja lind päästa puurist.

Põll võta eest ja põgene kodust,
kuusikutukas näed kaheksat hobust.
Võta see seitsmes, kes heledalt hirnus,
mine ta juurde ja talitse hirmu.

Seitsmes on sinu, sest peas on tal valjad,
sadul on seljas ja rauad on haljad.
Valjaste vahel on raha ja ratsmed,
turjale tõusma pead äkitsel katsel.

Muidu ta sind võib tantseldes tappa,
sõrmed pead suruma sügavalt lakka.
Parema käega pead juhtima hobust,
kiiresti kaugele eemale kodust.

Seitsmes on sinu...

Kaua sa kannatad kurbade naeru,
võta need võtmed ja viruta kaevu.

12. Ei mullast

Ei mullast sul olegi enam suurt lugu,
kui kõndima õpid parkettide pääl.
Sääl ununeb loodus ja loomise lugu
ja kõrvadest kustub sul põldude hääl.

Võib-olla sul sügavas kripeldab sugu,
kui õhtuti mõttesse mõlgutad pää.
Kui küsid, kas kividel kängub su sugu,
kui pooleni ööni sa unne ei jää.

Üks mõte toob teisele mõttele ainet
ja mõeldes sa veelgi vördjamaks jääd.
Kõrv eristab eestrist vaid lõputut lainet,
kui külmast kapist tood jahedat jääd.

13. Eesti lipp

Kaunistagem Eesti kojad
kolme koduvärviga,
mille alla Eesti pojad
ühiselt võiks koonduda.

Ühine neil olgu püüe
ühes venna armuga,
kostku võimsalt meie hüüe:
„Eesti, Eesti, ela sa!”

Sinine on sinu taevas,
kallis Eesti, kodumaa;
oled kord sa ohus, vaevas,
sinna üles vaata sa.
Must on meie mullapinda,
mida higis haritud,
must on kuub, mis Eesti rinda
vanast' juba varjanud.

Sinine ja must ja valge
kaunistagu Eestimaad;
vili võrsugu siin selge,
paisugu tal täieks pead!
Vaprast meelest, vennaarmust,
Eesti kojad kõlagu,
kostku taeva poole põrmust:
„Eesti, Eesti, ela Sa!”

14. Mässajate laul

Iga mees on oma saatuse sepp
ja oma õnne valaja.
Jaa-jaa-jaa!
Ükskord prahvatab vimm,
mis kogunend salaja.
Jaa-jaa-jaa!

Mõisad põlevad, saksad surevad,
mets ja maa saavad meitele.
;: Jah, meitele, jah, meitele,
jah, meitele, meitele, meitele. ;:

Iga mees on oma saatuse sepp
ja oma õnne valaja.
Jaa-jaa-jaa!
Ükskord prahvatab vimm,
mis kogunend salaja.
Jaa-jaa-jaa!

Metsad põlevad, maad surevad,
meie saame meitele.
;: Jah, meitele, jah, meitele,
jah, meitele, meitele, meitele. ;:

Iga mees on oma saatuse sepp
ja oma õnne valaja!
Jaa-jaa-jaa!
Ükskord prahvatab vimmm,
mis kogunend salaja!
Jaa-jaa-jaa!

Meie põleme, meie sureme,
siis ei jää enam ühtegi orja.
:,: Ei ühtegi orja, ühtegi orja,
ei ühtegi, ühtegi peremeest! :,:

1. Suured koerad, väiksed koerad

:,: Suured koerad, väiksed koerad,
kutsikatel kellad kaelas. :,:
:,: Löö aga jalga vastu maad,
küll nemad koju lähevad. :,:
:,: Suurtel koertel häääl on kuri,
väikstel koertel vaikne urin. :,:
:,: Löö aga jalga vastu maad,
küll nemad koju lähevad. :,:
:,: Suurtel koertel suured hambad,
väikesed ei ole lambad. :,:
:,: Löö aga jalga vastu maad,
küll nemad koju lähevad. :,:

2. Oi külad, oi kõrtsid

Oi külad, oi kõrtsid, mu noorus, mu võlu,
kus parimad piigad ja pudeliõlu.
Kus suveööd kaunistas kiikede kägin,
kus pille ja pisaraid kuulsin ja nägin.

Oi külad, oi kõrtsid, kust hulkusin läbi,
kus korraga kogeda häääd sain ja häbi.
Kust maantee viis mööda, kus redel viis lakka,
kus armastus algas, kus igatsus hakkas.

:,: Oi külad, oi kõrtsid, mu noorus, mu võlu,
kus piimased piigad ja pudeliõlu,
kus laulsid ja langesid sõbrad ja velled,
aeg möödub ja muudab veel kaunimaks selle. :,:

3. Veel kord

Ma ikka tunnen vahel, et nähtamatu ahel,

see on linna külge kinnitanud mind.
Siin igal majal number, näod tuhanded mu ümber,
kuid ikka ihuüksi tunnen end.

Veel kord, veel kord, veel kord, veel kord
endalt heita linna ahelad.
Veel kord, veel kord, veel kord, veel kord,
veel kord mängida puhtal noorusmaal.

Seal pääsukeste tiivad mul une silmist viivad,
kui ma värskel heintel ärkan hommikul.
Joon külma piima kaevul, kass vaatab, nägu naerul,
ja ta silmis helgib kaval kassikuld.

Veel kord, veel kord, veel kord, veel kord...

Nii kivised seal põllud, et kivi kivi õlul,
sealt saadud leib on kõigest magusam.
Nii sinine seal meri, täis päiksevalgusteri,
suur õnn, et sellest kõigest osa saan.

Veel kord, veel kord, veel kord, veel kord...

Kuid aastad läevad üha ja lõppu pole näha,
ma jalgupidi kinni asfaldis.
On müürid vihmast märjad ja puud kui leinapärjad
ja minu hing kui mõranend karniis.

∴ Veel kord, veel kord, veel kord, veel kord... ∴

4. Pole sul tarvis teada

Kui lähen maailma rändama,
siis sulle seda ei ütle ma,
sest pole sul tarvis teada, mida ma teen.
Leidub teid ja leidub maid ja
leidub sinust paremaid,
kuid pole sul tarvis teada, mida ma teen.

∴ Hoian kõik endale, hoian kõik endale,
sest pole sul tarvis teada, mida ma teen. ∴

Teel tuleb vastu peiareid,
vaid möödamattes mina seiran neid,
kuid pole sul tarvis teada, mida ma teen.
Roosinupp ja veiniklaas
neil peibutiseks kõigil käes,
kuid pole sul tarvis teada, mida ma teen.

Hoian kõik endale...

Koerustükke teen ma teel,
sest püsimatu on mu meel,
kuid pole sul tarvis teada, mida ma teen.
Austajaid jääb virnana
mu käidud tee lamama.
Ja pole sul tarvis teada, mida ma teen.

Hoian kõik endale...

Kui tulen ükskord tagasi,
sind üles mina otsin jällegi,
kuid pole sul tarvis teada, mida ma teen.
Õnnelikuks siis ma saan,
kui minult midagi ei küsi sa,
sest pole sul tarvis teada, mida ma teen.

Hoian kõik endale...

5. Tere, perestroika

Pilvitu on taevas, meri sinine,
täiel rinnal hingab nüüd iga inime.
Sirp ja vasar enam kedagi ei löö,
tähendavad meile nüüd nad rõõmsat tööd.

Tere, perestroika, demokraatia!
Diktatuuri küüsisist on pääsemas üks maa.
Tere, perestroika, tere, õnne tipp!
Enam nii jube ei tundu punalipp.

Traktor künnab põldu, vilja kannab puu,
Rahva Hääl ei valeta, ei suitseta suu.
Keelatud filmid kõik kinos jooksvad nüüd,
kõlab ka keelatud bändide hüüd.

Tere, perestroika, demokraatia!
Diktatuuri küüsisist on mõnus pääseda.
Tere, perestroika, tere, vabadus!
Pioneerilaulud nüüd kõigil on suus.

Auu, auu, auu, auu, auu!

Nüüd miilitsa munder ei aja öökima,
hõbedaseks nimetada teda lausa saab.
Miilits ja punkar sõbralikult, näe,
ulatavad teineteisele nüüd käe.

Tere, perestroika, taada-riida-aa!
Sinule ja minule kuulub nüüd maa.
On igal aastal juubel, suur viinakuu,
juubeldab rahvas, juhhei, auu!

Auu, auu, auu, auu, auu!

Virumaal kuivaks ei jää ükski kaev,
mausoleumi ees maandub õhulaev.
Ei, no, mis sa kostad, demokraatia on nii suur,
et seda imetledes lahti jääbki suu.

Tere, perestroika, rõõmus kodumaa,
ütlen sulle „Tere!” niikaua, kui sind saan!
Tere, perestroika, demokraatia,
tere, perestroika, anna käppa ka!

Tere, perestroika, taada-riida-aa!
Tere, perestroika, taada-riida-aa!
Tere, perestroika, tere, perestroika,
tere, perestroika, anna käppa ka!

6. Külmale maale

Punalipud lehvivad,
tribüünil Gorba lehvitas,
rahvas vaatab, imestab –
mis see Gorba naeratab?
Aga Gorbali on üks plaan:
siis kui lõpeb see paraad,
perestroika otsa saab.

Ja meie kõik sõidame külmale maale,
külmale maale, külmale maale.
Vagunites laulame hümnid kodumaale –
külmale maale, külmale maale.

Saab riigikeeleks vene keel
ja keskuseks saab Dvigatel
ja Väljasest saab dissident
ja Koganist saab president
ja sitamaja taga maas
lamab Edgar Savisaar
põiki Marju Lauristini peal.

Ja meie kõik sõidame külmale maale...

Kord jälle tapivagunis saab eesti rahvas sõita,
ei ole miskit kaotada, kuid paljugi on võita.

Me püsti lööme linna seal, mis varjab silmapiiri,
ja ehitame Siberis me üles Eesti riigi.

Ja meie kõik sõidame külmale maale...

7. Valge liblika suvi

Juba lapsepõlvest peale ma teadsin,
et kevadel valget liblikat näha ei tohi.
Siis suvi tuleb kurb, suvi tuleb käsikäes leinaga,
a ma poleks seda tahtnud uskuda.

Selle suve hakul aga valgeid liblikaid
parvedena näha võis, kõik kohad neid vaid täis.
Kuigi ma ei uskund neid, süda aimas halba,
süda aimas leina, süda aimas surma.

Suvi tuli õitega, suvi tuli kuum,
rahva rõõmuks päikest täis oli ilmaruum.
Raadiod pingest rääkisid, me ei kuuland neid,
lennukite mürinast välja me ei teind.

Polnud näind me surma,
polnud näind me varemeid.
Oli elu armastanud meid.
Nüüd, suve keskel
nägime me kõike, mida polnud näind.

Käes on valge liblika suvi,
käes on tuhande päikese lõõm.
Sellest suvest kellelegi mälestust ei jää,
kõik üles sulab, mure ja rõõm.

Nüüd siis tuli suvi, nõretades verest,
surma sadas taevast, surma imbus merest.
Maa oli elutu, ümberringi vaid
võis näha raisakulle ja valgeid liblikaid.

Suvi oli vihane, suvi oli kuum,
värvilisi päikseid täis oli ilmaruum.
Raadiod nüüd vaikisid, polndki kuulajaid,
polndki vaja kuulata, ise näha said.

Nägime me surma,
nägime me varemeid.
Elu armastas veel meid.
Nüüd, suve lõpus
ikka elu armastas veel meid.

Lõppend valge liblika suvi,
saabund tuhandeaastane talv.
Elasime suve üle, elame ka talve,
talve, mis kirjuid liblikaid täis.

Lõppend valge liblika suvi,
uue maailma algus on see.
Elasime suve üle, elame ka talve,
elame kevadet oodates.

8. Internatsid

Kas teate, mis värvi on demokraatia?
Ei sinine, ei must, ei valge ole ta.
Meil vaja hästi süüa, fosforiiti kaevata,
vaid punalipu all seda teha saab.
Kes olete küll teie, et te tõstate pead?
Te meie armust elate ju veel ilma peal.
Te tuhanded me miljonite vastu ei saa
ja sellepärast meile kuulub teie maa.

Чего ты болтаешь?! Ma olen internats!
Прокляты эстонец?! Ma olen internats!
По морду не хочешь?! Ma olen internats!
Тебе что не нравится Советская власть?
Nahhui!

Ah, teile ei meeldi nõukogude võim?
Küll maa pealt saab kaotatud ära te hõim!
Suitsupääsukestest teeme suitsuvorsti Moskvale,
sinimustvalgest pakist joome piima peale.
Jääb igaveseks meiega kokku te maa.
Kas teate, mis värvi on demokraatia?
On punane me lipp ja punane on veri,
mis voolab te ninast, kui te perse ei kerii.

Чего ты болтаешь?! Ma olen internats!
Прокляты эстонец?! Ma olen internats!
По морду не хочешь?! Ma olen internats!
Тебе что не нравится Советская власть?
Hui!

9. Massikommunikatsioon

Õhtustest lehtedest teada ma saan
seda, kes surma on saand.

Tooliga teleri ette end aan,
värvides veikleb ekraan.

Mõnus massikommunikatsioon,
lala-laa-laa-laa,
lala-lal-lal-lalalalalaa.
Kallis kauges informatsioon!
...niisiis:

Hiinas on uputus, Taanis on tuul,
meitel on naer ikka suul!
Uurivad ruumi ja kaapavad kuud,
ikka on midagi uut.

Mõnus massikommunikatsioon...

Raukadel raadio ja noortel on hääl,
kokku on kõik Rahva Hääl.
Kõiksugu uudiseid maakera pääl
pajatab diktori hääl.

Mõnus massikommunikatsioon...

Informatsioonita olla ei saa,
vajan kui õhku ma.
Ilmaproгноosita ilma ei tea,
kui pole halb, siis on hea!

Mõnus massikommunikatsioon...

10. Sängselg silm

Olen hilja veel jalgel,
olen hilja veel jalgel, usu mind.
Istun öölambi valgel,
istun öölambi valgel, pelgan sind.
Väljas tuul ulub vinge,
väljas tuul ulub vinge, ilge ilm.
Ära näri mu hinge,
voodist jälgib mind vargsi su sängselg silm.

Taevast langevad tähed, pähe ei saa.
Mul on sellest veel vähe,
kähe on mu hääl, kui sind anun.
Salasilm, salasilm,
salasilm, sulgu palun!
Kõik endast annan ma, oh, küll ma olen tubli!
Kõik endast annan ma, oh, küll ma olen tubli!
Kõik endast annan ma, ah, küll ma olen tubli, tubli olen ma!

Iga kord samamoodi,
iga kord samamoodi lõppeb päev.
Nii kui ära teen voodi,
sinu siivutut süngselg silma näen.
Miks pean õhtuti vahti,
miks pean õhtuti vahti, teki all
kui end riietan lahti,
salasilm on nii lõpmatult ligidal.

Taevast langevad tähed....

Salasilm, palun sulgu,
salasilm, palun sulgu otsemaid!
Tean, et asjade kulgu
võid sa ainsana, kallid, muuta vaid.
Palun ära mind paina,
palun ära mind paina, kui sa võid!
Sinust mõtlen ma aina,
kõik mu plaanid sa pihuks-põrmuks löid.

Taevast langevad tähed...

11. Noored on hukas

Elukooli et mitte minna,
muudkui võitlesin endaga.
Jalad ise mind viisid sinna,
lõpuks ikkagi läksin ja

nägi välja see kõik kui saatus,
must, mis vaheldus valgega.
Kohe oligi viimane vaatus –
Õnnistegija, halasta!

Noored on hukas,
nii noored ja hukas on nad!
Noored on hukas,
mind oma naeruga nakatavad!

Elu ise kui vana madrats,
must kus vaheldub valgega.
Kümne triibuga vana madrats,
millel plikad end pakuvad.

Jalad ise mind viisid sinna,
piigadele kus alla jäin ma,
Vanast peerust kus elu sai võitu.
Õnnistegija, halasta!

Noored on hukas,
nii noored ja hukas on nad!
Noored on hukas,
mind oma lobaga lollitavad!

Elukooli et mitte minna,
muudkui võitlesin endaga.
Jalad ise mind viisid sinna,
lõpuks ikkagi läksin ja

nägi välja see kõik kui saatus,
must, mis vaheldus valgega.
Kohe oligi viimane vaatus –
Õnnistegija, halasta!

Noored on hukas,
nii noored ja hukas on nad!
Noored on hukas,
mind oma usuga hullutavad!

Noored on hukas,
nii noored ja hukas on nad!
Noored on hukas,
mind oma seksiga seebitavad!

Noored on hukas!

12. Jumalaga, puberteet

Kasv on kinni jäänd, kasv on kinni jäänd,
vistrikuteta end peeglist näen.
Vale väidetud, tõde peidetud,
Kinderstube'st välja heidetud.

Jumalaga, puberteet,
jää jumalaga, puberteet.
Elu esimene pidu on peet',
jää jumalaga, puberteet!

Meri põlvini, habe põlvini,
tuju tõuseb taevavõlvini.
Pool on purunend, kool on ununend,
ilmavaade välja kujunend.

Jumalaga, puberteet...

Naerdes nügime, selg on prügine,
suurde ellu sisse trügime.

Mõnda matetud, pruute petetud,
padjapüüre nätskeks nutetud.

Jumalaga, puberteet...

1. Kaanimad laulud

Kaanimad laulud laulmata jäid
loosungite, lippude, lubaduste lõputus reas.
Kaanimad soovid täitmata jäid
rahulolu, rublade ja rumaluste rikutud reas.

Kaua siin tuulele avatud õues
oodatud igavest und.
Midagi äkki end liigutas põues –
oli see seesmine sund?

Veel laulmata on kaanimad laulud
ja võõrastav veel võitmata.
Nüüd süütama peab kahest otsast püürud,
mis siia maani on läitmata!

Kaanimad laulud pühendan sull',
kaanimad laulud.

Kaanimad kõned kuulmata jäid
selgituste, süüdistuste, saladuste sõgedas reas.
Kaanimad viisid võitmata jäid
manitsuste, murede ja mõttetuste madalas reas.

Priiust kes kõrgemalt kerjata lootis –
vilets ja väeti on see.
Keeldude kiuste kes januseid jootis –
kividest puhas tal tee!

Veel laulmata on kaanimad laulud...

Kaanimad laulud pühendan sull',
kaanimad laulud.

Veel laulmata on kaanimad laulud...

Kaanimad laulud!

2. Mingem üles mägedele

Minge üles mägedelle,
Musta-, Õis- või Lasnamäe,

vaatke alla rahva hinge
läbi tumma võõra väe!

Vaatke, kuidas hing on haige,
kurjus haaranud on käe,
ja siis hüüdke alla orgu
kõigest väest!

Ja siis hüüdke alla orgu:
"Peatage Lasnamäe!"
Ja siis hüüdke alla orgu:
"Peatage!"

Vaatke, haavad rahva hinges
ikka veel ei parane,
ükski abinõu ei ole
enam liiga varane.

Linn kui paise paesel pinnal:
sellel lõppu silm ei näe.
Hüüdkem kõik nüüd alla orgu
kõigest väest!

Hüüdkem kõik nüüd alla orgu:
"Peatage Lasnamäe!"
Hüüdkem kõik nüüd alla orgu:
"Peatage Lasnamäe!"

Vaatke, kõik on võhivõõras –
kas on see siis kodukant?
Tänavate tõmbetuules
hulgub sihitult migrant.

Vaatke, tal on silmis tühjus:
ta ei tunne, tea, ei näe.
Hüüdkem kõik nüüd alla orgu
kõigest väest!

Hüüdkem kõik nüüd alla orgu:
"Peatage Lasnamäe!"
Hüüdkem kõik nüüd alla orgu:
"Peatage!"

Hüüdkem kõik nüüd alla orgu:
"Peatage Lasnamäe!"
Hüüdkem kõik nüüd alla orgu:
"Peatage!"
"Peatage!"
"Peatage Lasnamäe!"

3. Sind surmani

Sind surmani küll tahan
ma kalliks pidada,
mu õitsev Eesti rada,
mu lehkav isamaa!

Kuis, maa, nii hellalt hoiad
sa lapsi käte pääl,
neil annad leiba, katet
ja viimast aset veel!

Samad sõnad, sama viis
kas meid hoida saavad?
Samamoodi nagu siis
õitseb ristik ja värisevad haavad.

Kuis on su pojad vagad,
nii vaprad, tugevad!
Su tütreid nagu lilled
nad õitsevad, nägusad!

Samad sõnad, sama viis...

Kuid siiski veel leian
su silmist pisaraid.
Mu Eestimaa, oh, looda,
ehk nüüd need ajad muutuvad!

Samad sõnad, sama viis,
sama tõrksad tähed.
Sama lihtsalt nagu siis,
mis hingest tulnud hinge läheb.

4. Isamaa ilu hoiledes

Isamaa ilu hoiledes.
Vaenlase vastu võideldes:
pane tähele, pane tähele!

Kui sina usud endaasse,
arukate arvamisse,
tugevate turjadesse,
vanemate vägevusse,
noorte meeste nobedusse,
õdedesse, vendadesse,
enne kõike endaasse,
siis saad põlve parema!

Isamaa ilu hoieldes...

Kui sina usud hundi juttu,
kardad koerte klähvimisi,
kuulad sakste sajatusi,
kannupoiste kaebamisi,
saamameeste salvamisi,
madalate manitsusi,
sõgedate sõitlemisi,
siis ei saa sa midagi!
Isamaa ilu hoieldes...

Kui sina vajud valedesse,
upakile unedesse,
käpakile käsu alla,
röötsakile rubla alla,
siis saad kirbud kubemesse,
sügelised südamesse,
päised pähe, kondid kõhtu,
siis sa lähed põrgusse!

Isamaa ilu hoieldes...

Kui sina usud endaasse,
siis sina usud rahvaasse,
taludesse, tarkusesse,
õpetusse, õigusesse,
kodukoha kaasikusse,
pilvepiiril pääsukesse,
siis saad vaimu vägeva,
siis saad põlve parema!

5. Eestlane olen ja eestlaseks jään

Tuhat korda kas või alata,
tuhat aastat tõusu, mitte luigelend.
Oma rahvust maha salata
sama ränk on, nagu orjaks müüa end.

Eestlane olen ja eestlaseks jään,
kui mind eestlaseks loodi.
Eestlane olla on uhke ja hää,
vabalt vaarisa moodi.
Jah, just nõnda vabalt vaarisa moodi.

Tuhat kõuehäälsel küsijat,
vaba meri, põlistalud, püha muld.
Tuhat korda tuhat püsijat

kõige kiuste elus hoiab püha tuld.

∴ Eestlane olen ja eestlaseks jään,
kui mind eestlaseks loodi.
Eestlane olla on uhke ja hää,
vabalt vaarisa moodi.
Jah, just nõnda vabalt vaarisa moodi,
nende mehiste meeste moodi. ∴

1990ndad

1. Lootus (1993)

Lootus annab rõõmu olla, usu mind, mu hell ja hea.
Neile ongi maailm valla, kelle usk on suur.
Päevi tõuseb, veereb looja, pihlapuudes vaibuv tuul.
Looja, anna hingesooja. Uinu, palve suul.

Saada kõiki meid sel kaunil maal, lootus hea ja kindel tasakaal.
Tõuse lendu, lind, hetkeks riivab mind tiivavari vaid.
Saada kõiki meid sel kaunil maal, lootus hea ja kindel tasakaal.
Looja, hoia meid kaitsva varju all sellel kaunil maal.

Keegi pole liiga väike, keegi pole liiga suur.
Kui vaid teada saaks, kus põimub hea ja kurja juur.
Lootus annab rõõmu olla, usu mind, mu hell ja hea.
Neile ongi maailm valla, kelle usk on suur.

Saada kõiki meid sel kaunil maal...

Saada kõiki meid sel kaunil maal, lootus hea ja kindel tasakaal.
Saada, lootus, meid sel kaunil maal.

2. Nagu merelaine (1994)

Ma saabun salaja kui laine,
mis randa merevaiku viib,
ja meremaik mu huulte peal on maine,
kui rõivas võbeleb kui tiib.

Olla võin kui jää või tulikuum, su kõigi unistuste tuum
ja valgel õöl ka varjust truum.
Enda nii sulle tõin ma, kuigi tean, et homme võin ma
muutuda vaid nimeks sinu suul.

Ja muutun samuti kui laine,
mis piire millekski ei pea.
Sa oled mees ja mina olen naine,
tean mõnda, mida sa ei tea.

Olla võin kui jää või tulikum...

Ma olen nagu päev, sa öö, üks meri, teine on kui maa.
Kui palju tundeid mahub meie vahele, aimata ei suuda keegi.
Muutub meri, muutub maa.

Olla võin kui jää või tulikum...

3. Lilleke rohus (1994)

Tüdruk vaatab lille, lill kasvab rohus
ja tüdrukul meeldib see lilleke rohus.
Tüdruk vaatab lille, mina tüdrukut rohus,
ja minule meeldib see lilleke rohus.

Lilleke rohus, lilleke rohus, lilleke rohus.
Lilleke rohus, lilleke rohus, lilleke rohus.

Tüdruk vaatab lille ja ei märka, et ohus
on tema ja maailm ja lilleke rohus.
Tüdruk vaatab lille, ei lill kasva rohus
ja miskit ei taipa ses tohuvabohus.

Lilleke rohus...

Tüdruk vaatab lille, lill kasvab rohus.
On tema ja maailm,
on tema ja maailm,
on tema ja maailm ja lilleke rohus.

Lilleke rohus...

4. Kõnõtraat (1994)

∴ Välän külmetäs ja taivast satas lummõ,
ütle mullõ uma telehvooni nummõr. ∴∴

∴ Hamõq ohukõ su sälän pruntú om tummõ,
ütle mullõ uma telehvooni nummõr. ∴∴

∴ Hammõst läbi paistus rynnakõnõ kummõr,
ütle mullõ uma telehvooni nummõr. ∴∴

∴ Sis meil tulõva Fiestaq ja Rokksummõr,
ütle mullõ uma telehvooni nummõr. ∴∴

∴ Sis ku külmetäs ja välän satas lummõ,

üttele mullõ uma telehvooni nummõr. :,:

5. Insener Garini hüperboloid (1994)

Õõ on siin soe, veidi röske ja soe.

Miski ei loe, mitte miski ei loe.

Minu ees laual on hüperboloid,
insener Garini hüperboloid,
insener Garini hüperbo-hüperboloid.

Pimestav kiir, silmipimestav kiir.
Tunnete piir, meie tunnete piir.

See on ju hukatus, hüperboloid,
insener Garini hüperboloid,
insener Garini hüperbo-hüperboloid.

Unistav sarm, sinu unistav sarm.
Zoja, mu arm, minu Zoja, mu arm.

See on ju igatsus, hüperboloid,
insener Garini hüperboloid,
insener Garini hüperbo-hüperboloid.

Uinub Pariis, taas kui uinub Pariis,
kohtume siis, siin me kohtume siis.

See on ju armastus, hüperboloid,
insener Garini hüperboloid,
insener Garini hüperbo-hüperboloid.

Pealuuga lipp, surnupealuuga lipp.
Tundmuste tipp, sinu tundmuste tipp.

See on ju vabadus, hüperboloid,
insener Garini hüperboloid,
insener Garini hüperbo-hüperboloid.

Sinavad veed, Vaikse ookeani veed.
Marmorpaleed, roosad marmorpaleed.

See on ju paradiis, hüperboloid,
insener Garini hüperboloid,
insener Garini hüperbo-hüperboloid.

Elu ja surm, meie elu ja surm.
Taevalik hurm, nõnda taevalik hurm.

See on ju igavik, hüperboloid,
insener Garini hüperboloid,
insener Garini hüperbo-hüperboloid.

Lumi on maas, siis kui lumi on maas,
kohtume taas, siis me kohtume taas.

See on ju unistus, hüperboloid,
insener Garini hüperboloid,
insener Garini hüperbo-hüperboloid.

6. Neiu mustas kleidis (1994)

On tähine taevas mustavas öös,
on sündimisvaevas roos, mis lahti lööb end armunu peos,
kes otse tabatud teolt.

On trummi ja tamburiinide hääl.
Roos avab end mustas kleidis neiu käes, kes, jalgades tuul,
mind kutsub, naeratus suul.

Neiu mustas kleidis, tantsi veel, tantsi veel,
neiu mustas kleidis...
Neiu mustas kleidis, tantsi veel, tantsi veel,
neiu mustas kleidis...

Kui rahuneb rütm ja trummide hääl,
ma tantsival neiul haaran kinni käes, kuid pudeneb koost
meid öösel sidunud roos.

Neiu mustas kleidis...

7. Juulikuu lumi (1995)

Kõik ei ole kõrb, mis paneb kurgu kuivama.
Neetud külmus veel ei pruugi olla Antarktika.
Kõik, mis ahvatleb ja hiilgab, ei ole ju veel kuld.
Ma ei hüüa sinu nime, sest ma kardan tuld!

Kõik ei ole teras, mis südamesse haava lööb.
Kõik ei ole ajuvähk, mis mõistuse mult sööb.
Kõik, mis ahvatleb ja hiilgab, ei ole ju veel kuld.
Ma ei hüüa sinu nime, sest ma kardan tuld!

Juulikuus lumi on maas, minu jaoks see pole ime.
Seisan paljajalu rannal. Sa oled kaunis, oled kummaline.
Tean, et aasta veel ja sinust ilma jään ma niikuinii.
Pimedusest kuulen häält, mis sosistab: „Hüvasti!”

Ainus pole joodud vein, mis hommikul sul valutama paneb pea.
Iga naise puudutus ei saagi olla ühtemoodi hea.
Iga elatud päev on samm lähemale iseenda surmale.
Ainus, mida ma tean: sind kunagi ei saanud päris endale.

∴: Juulikuus lumi on maas, minu jaoks see pole ime.
Seisan paljajalu rannal. Sa oled kaunis, oled kummaline.
Tean, et aasta veel ja sinust ilma jään ma niikuinii.
Pimedusest kuulen häält, mis hüüab: „Hüvasti!” ∴:

8. On küll hilja (1996)

On küll hilja, kuid lahkuda võimatu näib.
On küll hilja. Miks aeg nõnda kiirelt küll käib?
Võiks olla lõputu kodutee.

On mu ümber nii kaua su käed,
kestab suudlus kui suvine päev.
Nüüd hüvasti ütled sa, kuid ometi jääd.

Täna naerda kuis lõputult võid!
Täna kaunim kui eile on kõik.
Nii palju taas meile tõi uus päev.

On küll hilja, kuid lahkuda võimatu näib.
On küll hilja. Miks aeg nõnda kiirelt küll käib?
Koidu eel võiks olla lõputu kodutee.
On küll hilja, kuid meile see üldse ei loe.
Õõ on jahe, su embuses siin on nii soe
koidu eel. Kui oleks lõputu see tee...

Elan ilmsi kui unenäos,
see kas jääb või kustub eos.
Nüüd küsimust tunda võin su tulises peos.

Me öelda ei jõua head und,
enne loitma lööb hommikutund.
Nii uuesti leidsime siin end.

On küll hilja, kuid lahkuda võimatu näib...

On küll hilja, kuid lahkuda võimatu näib.
On küll hilja, miks aeg nõnda kiirelt küll käib.
Võiks olla lõputu kodutee.

On küll hilja, kuid meile see üldse ei loe.
Õõ on jahe, su embuses siin on nii soe.
Kui oleks lõputu see tee...

9. 17 (1997)

On õhtuhämarus toas.
Õõ annab selleks nüüd loa,
et just siin saab unistus teoks,
muutub tõeliseks maailm me sees.

Sind võlub tulede linn.
On miljon võimalust siin
minna teed, mis ei kuhugi vii.
Ära ütle, et seiklus on see, kui silmis pisaraid taas näed.

Seitseteist, hirm ja rõõm ei ole sulle võõrad.
Seitseteist, tuul ja torm su hinge kauaks jäävad.
Seitseteist, milleks veel sa püüad põgeneda
selle maailma eest, ei ole mõtet.

Väike baar, kuhu läed,
ja viskiklaas sinu käes,
huulte värv, nii seksikas poos –
muudad ohvriks end maailma ees.

On hinges põlemas soov:
homme päev minna koos,
jätta kõik, ainsaks kaaslaseks teel
las jääb laul, mille kinkisin sul.
Ta kõlama meis endis jääb.

Seitseteist, hirm ja rõõm...

10. Kohtumine (1996)

Sul tundub, et jooksen su eest,
ja mulle, et ammu mu järel sa käid.
Kuid jälle kui ristub me tee, ma põgenen veel.

Ka silmist ma minuteid loen
ja ootan, et jälle sa leiaksid mind.
Kui näeme, siis hakkab mul soe, et kõrvetan kui iseend.

Taas kui kohtume juba kui tuttavad,
Koos nüüd koiduni me ei pea ruttama.
Silmi silmist ei pöörata suuda me.
Tõusev päikene näeb meid suudlemas veel.

Ma jooksen, sest ootad mind taas,
me armastus otsa ei lõpe, nii näib.
Ei kellestki muust mõelda saa,

on süda nii armastust täis.

Taas kui kohtume...

2000ndad

11. Everybody (2001)

Well, every night's a Friday night! – Aha... what night?
Ladies, this sure feels right! – I guess this is party time?
The two of us will sing again! – Two of us together again.
The heart is young and we know when. – Young and handsome, they say.

To kick the sadness out the door! – To kick the sadness out the door!
And roll the carpet from the floor. – Haha, carpet from the floor, yeah!
Let the spirit hit the roof! – I hit the roof, I hit the roof.
The two of us still know the moves.

And not even time can take away
the starlight from us, no, it won't fade!
Still we believe that we were made to laugh and sing.

Come on, everybody, let's sing along
and feel the power of a song!
Come on, everybody, let's feel the spark
that always stays within our hearts.
Come on, everybody, and let it out
and live the moment here and now.
Come on, everybody, 'cause here's a chance
to feel so light, to laugh and dance!

A little roller coaster ride... – He's goin' for a ride now!
right into the starry night. – Around and around and around we go!
And leave the windows open wide! – Why nobody can't stay?
And let the music pour inside. – Aha...

And not even time can take away
the starlight from us, no, it won't fade!
Still we believe that we were made to laugh and sing.

Come on, everybody, let's sing along...

Look at us now, here together again.
We started out long time ago... – We knew back then
the music within us could never, could never end.
All right!

Oh yeah... – Let's sing along!
Y'all come on! – Come on, everybody!
Come on, come on! – Na na na na yeah yeah...

Come on, come on! – One more time, yeah!

Come on, everybody, let's sing along...

12. Leekiv armastus (2003)

Võin mängida sinuga saunas,
võin lebada sinuga teki all.
Kuulud floorasse või oled faunas,
pole tähtis. Oled tõeale nii lähedal.

Võin kukkuda justnagu kivi,
võin diktoriks hakata ETVs.
Palun ütle, mis on sinu nimi –
mina olen mees.

Ma ei löö sind, sest ainult mina tean,
mis sul päriselt haiget teeb.
Sa ei usu mind, kuidas ma su sisse näen,
ja see ehk ongi hea või?

Võin olla päev läbi su kõrval,
võin helistada kaubanduskeskusest,
võime kõõluda maailmaserval,
võime rääkida tühistest asjadest.

Võin olla su mina ja teine,
ma võiks olla su akude laadija
ja võib-olla su hommikueine
või kraadiklaas.

Ma ei armasta sind, sest ainult mina tean,
kuidas see haiget teeb.
Sa ei aimagi, mis minust sinu sisse jääb,
ja see ehk ongi hea või?

Ma ei armasta sind, sest ainult mina tean,
kuidas see haiget teeb.
Sa ei aimagi, mis minust sinu sisse jääb,
ja see ongi hea.

13. Käime katuseid mööda (2003)

Käime katuseid mööda, lähme kolame pööningute peal.
Nad ei tea, mida mõelda, need, kes pole iial käinud seal.
Näitab meile suunda vana tuulelipp.
Siia ülesse kuulda ei ole midagi.

Käime katuseid mööda. Tule, lähme, turnime tornides.

Lähme katsume pilvi, lähme värvime taeva siniseks.
Ühed tahavad palju, teised rohkem veel,
mõned tahavad kõike – nad ei kõnni katustel.

Me ei näe teisi kihutamas ringi,
meil on silmad ainult teineteise jaoks.
Meil on aega hoida teineteisest kinni,
maailm kuhugi ei kao.

Üksik mees istub kodus, joob õlut ja üksinda kurvastab.
Üksik hooldajanaine vaatab üksinda viimast seebikat.
Klaasist akende taga neid on rohkem veel.
Nad on üksinda kodus, nad ei kõnni katustel.

Me ei näe teisi kihutamas ringi...

14. Pankrot (2004)

∴:Ja me pappi ei saagi, me pappi ei saagi! ∴: (4x)

Kergitan paati,
reedest saati olen ekspluateerinud mitut joogivaati.
Sõõrumaa, laena palun oma krediitkaarti,
muidu orgunnima pean oma atentaati.

Sest mul on paha, laske mind maha, tuumapohmell,
ja rahhi pole, et lõpp tuleks sel.
Klubis käest annan viimse sendi libedalt,
tengelpung on tühi, jälle nendin kibedalt,
sest keegi ei maksa kunagi piisavalt,
oma äridega suurem jagu alati läen alt.
Ema aitab küll, a talt laenata pidevalt
pole hea, seega tea, pappi pole meil niipea.

∴: Ja me pappi ei saagi, me pappi ei saagi!
Me pappi ei saagi, pole mõtet kartagi.
Kulutused meil samas tõusevad taevani.
Me pappi ei saagi. A kas on vajagi? ∴:

Kontoris käin tööl, et saaks kodus lauda katta.
Päriselt veel puljongit on veidi panna patta,
aga sõprade käest raha laenamata
võin kinnisvara-, autoostuplaanid maha matta.
Iga jumalama palgapäeval jälle mõistatan,
kuhu kõik see rull läheb, jälle ehmatan.
Autost ma ei räägi, saaks vähemalt jalgratta.
Mu tee healuni on raske kui Kolgata.
Kord narkaritelt peksime välja suure saagi,
müüa üritasime maha selle laari.

Nüüd kehad suitsust imbun'd, ära tõmbasime kraami,
nagu tuulehaug Kuivastus, kui ootad praami.
Ja võlga sisse nõudmas käib jõuline Gennadi,
võla katteks ära võttis fotoaparaadi.
Vastu lõugu kaks korda ka siis veel saadi.
Nu pogodi! Jälle pappi ei saagi!

Ja me pappi ei saagi...

Ja kõik mehepojad, kes te emalt pappi ei saa,
öelge: „Pankrot!”
Ja kõik naised, kes te meeste käest pappi ei saa,
öelge: „*Bling-bling!*”
Kõik rotid kontorist, kes te pappi ei saa,
öelge: „Pankrot!”
Kõik tseremooniameistrid, kes te pappi ei saa,
öelge: „Ja me pappi ei saagi!”

Me vahest esineme, küsime vähe rulli,
sageli sümboolse tasu, et saaks kuludega nulli,
sest esinedes tahame, et ka meil oleks *party*.
Aga me pangakaarti see ei rikasta,
sest kas teeme seda kõike sõpradele tasuta
või on korraldaja siga: jätab esinemistasuta.
Jooma kõik maha, jälle jääme kasuta.
Elus korra tahaks naisele osta kalli kasuka,
a ei saa!

Ja me pappi ei saagi...

15. 15 magamata ööd (2004)

Iseendale haiget
tegin teadlikult ma.
Lihtsalt proovisin õnne,
kas sind endale saan.
Kas ma saan, mida tahan,
nagu harjunud ma?
Kõik see pidi lihtne olema.

Väikest hiirt ja kassi
mängisin nagu peab.
Sinnamaani läks hästi,
kuni langesin ma.
Kuni langesin lõksu,
mille sinule ma
ise olin välja mõelnud,
valmistand ja üles seadnud.

Viisteist magamata ööd olen sõdind endaga.

Teinud suurt ja julma tööd, et mu süda vabaks saaks.
Viisteist magamata ööd olen palund ennast ma.
Kuid sust lahti ma ei saa.

Hing on haige ja puru.
Uluks valust kui loom!
Mitte keegi ei usu,
et nii on minuga lood.
Lood on tõeliselt halvad,
olen kaotanud pea.
See sai ainult kasuks sulle,
mida kõike tegid mulle.

Viisteist magamata ööd...

Tahaks hoida sind enda juures.
Tahaks saada sind veel ja veel.
Tahaks teada, et mida sa mõtled
ja mida minuga teed.

Viisteist magamata ööd...

16. Tiffer (2005)

Ma ei kuule sind, sa ei kuule mind.
Ma ei kuule sind, sa ei kuule mind.

Kui sa tulid minu poole seelikus,
ma tõmbasin sulle bemarkiga kõrvale
ja pildusin: „Beib, kenad jalad, kena topp!”
Sa vastasid: „Ah, mina vä?”

Ma tajusin, see tšikk on oma jope
ja ma mõtlesin, et, ää, seda katust paneks.
Sa istusid mu musta unelmasse ning me tõmbasime Pirtale.

∴ Ma ei kuule sind, sa ei kuule mind. ∴

Rannas, kus tüübid juba viinadega,
tõmban torso välja nahast särgist.
Sa küsid: „Mida mina nüüd siis teen?”
Ma vastan: „Ole ilus!”

Kuum on. Sa riietad end lahti,
tuleb Ahti ja hakkab nilbusi pilduma.
Mõtlen: klassikaline Ahti...
Ja jooksen kikivarvul laintesse.

∴ Ma ei kuule sind, sa ei kuule mind. ∴

Tõmbasime siis looduskaitsealale
ja mõtlesin, et tiiki vaja on mu kalale.
Jõudsime siis autoga metsa,
kui bensiin sai otsa.

Lükkasime, lükkasime, lükkasime, lükkasime, lükkasime auto metsast välja,
otse tiiki, täiega triiki, tšikk oli vihane.
Lihased, lihased!

∴ Ma ei kuule sind, sa ei kuule mind. ∴

Ütle: „Jaanus!”

Ütle: „Albert!”

Ütle: „Jaanus, Albert destilleerivad!”

17. Võta aega (2006)

Iga suusataja
hoiab endas talve.
Oled sõdur, aina
püsima pead valvel.
Tere, luuletaja,
saada raamat trükki!
Spordimehed hommikuil
teevad kümme kükki.

Kuuled *rock'n'roll'i*?
Nüüd on õige aeg.
Tõsta üles käed ja kaelast rebi krae!

Võta aega veidi ringi vaadata,
veel ei ole hilja, jõuab elada.
Ava silmad, mõtle peaga, küll sa näed,
leiad rõõmu elus olemise väest.

Seljal inglitiivad,
kõhuli sa magad siis.
Luurajatel tihti
võib olla saba taga.
Vahel tunned nagu
tobe orav ratta peal.
Kõige jaoks ei jagu,
kõike tegema ei pea.

Kuuled *rock'n'roll'i*?
Nüüd on õige aeg.
Tõsta üles käed ja kaelast rebi krae!

Võta aega veidi ringi vaadata...

Kuigi alati sul kõik ei lähe,
kõike ju ei saagi ette näha.
Ära heidutada sellest lase,
roki täiega!

Võta aega veidi ringi vaadata,
veel ei ole hilja elada.

Võta aega veidi ringi vaadata...

Võta aega veidi ringi vaadata,
veel ei ole hilja, jõuab elada.

18. Muusik (2006)

Tere, süütu suguühe ühest kaugest ajast, Terje!
Malle? Marje?
Sa vist ei öelndki nime.

Ma seesama Toomas, kes su juurde roomas, naine.
Koomas, kaine...
No pole oluline.

Enne restorani lavalt, silmis läige kaval.
a-moll, F-duur, jutt loll,
tervitus nimeline.

See, kes laulab söögiks, hiljem ühisköögis
sulle ainult. Hullem...
Romansi imemine.

Õues kohisevad puud sulle „Tere hommikut!”
Sa ei suudelnudki kuud, hoopis mingit muusikut.
Värvi koorub vannitoas, baaripukist lilla kints.
August alla kraanijoas voolas lootus leida prints.

Meil on sama maitse.
Pole sinu maitse mina.
Ja ka sina ei ole taevaline.

Vahel linnas näeme, vestlemagi jääme.
Teemad jõnkse teevad
ja naer on vaevaline.

Õues kohisevad puud...

Sa ei olnud mingi *bitch*.

Lihtsalt mina olin...

Õues kohisevad puud...

19. Absoluutselt (2008)

Ma olin juuksuris täna jälle, täna pool päeva.
Ja olin maniküüris täna jälle, täna pool päeva.
Ja solaarium kooris mu nahka
ja jõusaal voolis mu keha.
Ja üleülds ma hullult näen vaeva päevast päeva, päevast päeva.

Kuid ta ei vaata mind absoluutselt.
Kuid ta ei taha mind absoluutselt.
Kuid ta ei helista mulle üldse, absoluutselt.
Ja pole mõtet vist lisada, et ta ei messi ka absoluutselt.

Ma käisin poodides täna jälle, täna terve päeva.
Ja olin mõtetes täna jälle, täna terve päeva.
Ja sõitsin autoga maha paar märki
ja unustasin oma Gucci koti parki.
Ja nii päevast päeva ma unistan aina, unistan aina.

Kuid ta ei vaata mind absoluutselt...

∴ La-la-la-la-lalalalaa...
No mis elu see on? ∴ (4x)

Kuid ta ei vaata mind absoluutselt...

20. Tuulevaiksel ööl (2009)

Tuulevaiksel ööl
tean, mismoodi lööb
udukell su laevaninas.
Paigal püsib aeg.

Tuulevaiksel ööl
süda kiirelt lööb.
Oodanud sind olen kaua,
veidi jäänud veel.

Sulle tahan hüüda juba
veel ja veel ja veel –
tuule suund on nord, nüüd on minu kord
teha tormi sinu südames.

Tuulevaikne öö,
udukell vaid lööb.

Käed, mis tahtsid rooliratast,
tahavad nüüd sind.

Kumer silmapiir
lahku meid kord viis.
Sina otsid valget purje,
mina otsin maad.

Sulle tahan hüüda juba...

2010ndad

21. Rapunzel (2010)

Kas tuhat korda veel sa oled oodand kaua?
Su kannus jahtub tee ja maasikad on laual.
Veel mõni hetk, sest prints peab täpne olema.
Veel mõni hetk ja muinasjutt võib alata!

Rapunzel, päästa valla juus, et kallim pääseks üles!
Rapunzel, ootab armastus, ta tuleb roosid süles.

Ja nõnda peegli ees sa nukralt värvid huuli.
Justnagu keeraks sees, et elus ei juhtu nii,
et langeb pilk, kuu kaob ja kaugel kaigub kell,
sind keegi öösse kannab valgel hobusel.

Rapunzel, päästa valla juus...

Rapunzel, päästa valla juus või muidu jäädki üles!
Rapunzel, ootab armastus!

22. See alles jääb (2010)

Oo, kallis sõber, sind austan ma –
sa tea, see tunne alles jääb.
On suurtel meestel suured teod –
sa tea, see tunne alles jääb ja jääb.
Sa tea, see tunne alles jääb.

Oo, kallis tuttav, sind austan ma –
sa tea, see tunne alles jääb.
On suurtel meestel suured teod –
sa ted, see tunne alles jääb ja jääb.
Sa tea, see tunne alles jääb.

Na-na-na-nai-na-naa...

On suurtel meestel suured teod –
sa tea, see tunne alles jääb.
Sa tea, see tunne alles jääb...
Sa tea, see tunne alles jääb...
Sa tea, see tunne alles jääb...

23. Paradiis (2010)

Häbenemata kallistan päikest, suudlen sooja tuult.
Imetlen oma Eestimaad väikest, naeratus suul.
Kujutlen, kuidas mändide vahelt paistab merepiir.
Kujutlen, kuidas seal siis seisaksin.

Häbenemata tunnen nii palju, palju mu sisse jääb.
Tahaksin teada, kas tõsiselt teategi, kuidas mul läeb.
Tunnen, et hoian ilusaid hingi, tunnen, kuid hoitaks mind.
Tunnen, et väärin, väärin olla nii.

Sest maa peal on paradiis mu jaoks, kusagil siin.
Kui maas on mõni murtud viiv, tast tee üle viib.
Ja kusagil siis paistab paradiis mu jaoks.

Andke mul andeks, kui mõni sõna vahel vähem sai
või kui mu käed unustasid mõnikord mõne pai.
Andke mul andeks, et tunnen nii palju, kuid vähe tehtud saan.
Mul on lootus, et kord oma tunded vallutan.

Sest maa peal on paradiis...

Kunagi tunned, et kuskil on hea
ja uut kohta otsima enam ei pea.
Kui vaadata tahad, siis näeksidki mind.
Mu süda ju iial ei kõrvetaks sind.
Proovida võib, sest mu higine käsi
olla võib päästja, kui elu on väsind.

Mu sees, mu sees on paradiis teie jaoks, kusagil siin.
Mu sees, mu sees on paradiis teie jaoks, kusagil siin.
Mu sees, mu sees on paradiis teie jaoks, teie jaoks, teie jaoks.

24. Kuula (2011)

Kuula, mis räägib silmapiir.
Kuula, kui kaugele ta viib.
Kuula, mis tuulel öelda veel.
Kuula nüüd...

Vaata, kui pimedus on teel.

Oota, meis valgus püsib veel.
Kuula, kuis hingab sinu maa.
Kuula...

Kuula, mis vaikusesse jäi.
Kuula neid lihtsaid hetki vaid.
Sa kuula, ka südamel on hää!

Varjudesse tee on mööda läind,
ma vaatan ja otsin ikka veel.
On vaikusel see võim heliseda.
Sind ma ootan siin just poolel teel.
Sa kuula, hüüdmast on mu hää!

Kuula, mis vaikusesse jäi..

Sa kuula mind.

25. Valged ööd (2014)

On päike väljas, kuid ootan ööd.
On kuumus linnas, kuid ootan ööd,
mis kaasa haarab, meid kaugustesse viib.

On valguskiired veel kõikjal toas.
On pooleli kõik tööd, kuid tean,
kaob päevavalgus, meid ootab valge öö.

Merede tuules on päikest ja liiva,
nad ootavad vaid, kui me jõuame sinna.
Aeg, millest unistad talvel, on viimaks nüüd käes
ja suvede sooja toob päev.

Valged ööd meid ahvatlevalt kutsuvad kaasa.
Keegi meid ei keela koos neid mööda ju saata.
Valged ööd, need on me valged ööd.
Need on me valged ööd,
need on me valged ööd.
Valged ööd meid ahvatlevalt kutsuvad kaasa.
Kuuma suvetuulena meid rändama viivad.
Valged ööd, need on me valged ööd.
Need on me valged ööd,
need on me valged ööd.

O-o-oo, sooja suvetuulena,
o-o-oo, soovime vaid rännata.
O-o-oo, keegi meid ei peata
ja nautima suve me peaksime täiega!

On käimata veel nii mitmed teed,
aeg avastada nüüd ootab ees.
Meid rahutuks teeb see ootus valgest ööst.

Merede tuules on päikest ja liiva,
nad ootavad vaid, kui me jõuame sinna.
Aeg, millest unistad talvel, on viimaks nüüd käes
ja suvede sooja toob päev.

Valged ööd meid ahvatlevalt kutsuvad kaasa...

O-o-oo, sooja suvetuulena,
o-o-oo, soovime vaid rännata.
O-o-oo, keegi meid ei peata
ja nautima suve me peaksime täiega!

∴: Käes on aeg, kus vabana end tunda võib
ja hing me sees nüüd muusikana voolab.
Rahvas teab, mis teeb, on pidu igaühes meis.
See las kestab veel, las ta kestab veel! ∴:

Keegi meid ei peata
ja nautima suve me peaksime täiega!

26. Kauges külas (2014)

Kauges külas vanaema juures
elasin kord kogu suve.
Vanaema ja mu armas vanaisa,
aga noorel neiul neist ei piisa.

Jooksen randa, koduküla randa,
et saada pruuniks teiseks juuniks.
Võtan kaasa reketid ja maki,
kuid rannas on vaid üks võrku paikav papi.

Siin kauges külas teisi näinud pole veel,
tühi rand ja nõmmeliivatee.

Siin ei ole pangautomaati,
on vaid naati, palju naati.
Pole noori, pole ühtki poodi,
miski pole linna moodi.

Jooksen randa, koduküla randa,
et saada pruuniks teiseks juuniks.
Siis on pidu, teise küla pidu,
seal on noored, teised noored.

Siin kauges külas teisi näinud pole veel,
tühi rand ja nõmmeliivatee.

Korraks vaatan seljataha veel,
tühi rand ja nõmmeliivatee.

Korraks vaatan seljataha veel,
tühi rand ja nõmmeliivatee.

27. Sekundiga (2015)

Sa voldid kaardiks minu südame,
kleebid margi selle tagaküljele.
Siis saadad kirja pühendusega,
kus mustvalgelt seisab: „Minust lahti sa ei saa.”

Ma jooksen nelja ilmakaarde, põgenen ma siit,
haihtun tolmukübemeks raamaturiulil.
Teist sinusugust tundnud ma ei ole iialgi,
kes mehed ainult sekundiga murrab põlvili.

Oo, oo, murrab põlvili.
Oo, oo, sekundiga nii.
Oo, oo, murrab põlvili.
Oo, oo, sekundiga nii.

Kui lõpuks tunnen, et olen pääsend siit,
mind meelitad enda juurde tagasi.
Kui näib mul viimaks, et hakkab toibuma,
siis lihtsalt lambist jälle plahvatad.

Ma jooksen nelja ilmakaarde, põgenen ma siit...

28. Tähti täis on öö (2016)

Liigun teiste tuules, muud ei näe, ei kuule.
Lootusetult aeg kaob käest.
Juba mitmes õhtu, veel ei tea, mis juhtub.
Kui kahtlaselt kõik vaikseks jääb.
Nii kesköö eel sind kohtan jälle, juhuslikult leian su.
Siis haarad käest ja ütled mulle:
tuled kustuta, tuled kustuta, tuled kustuta, tuled kustuta...

Sest tähti täis on öö,
see kisub kaasa ja enda sisse neelata võiks meid.
Tähti täis on öö,
see meid haarab ja meeletusteks annab põhjuseid.
Tähti täis on öö!

Tuhanded planeedid meiega süsteemis,
nii kaugele, kui silm vaid näeb.
Sel unistuste retkel veedame vaid hetke,
taas märkamatult hommik käes.
On ilmsi see või und näen alles?
Vara on veel ärgata.
Taas haarad käest ja ütled mulle:
tuled kustuta, tuled kustuta, tuled kustuta, tuled kustuta...

Sest tähti täis on öö...

∴ Tähti täis on öö! ∴ (4x)

Sest tähti täis on öö...

29. Kallimale (2017)

∴ Kallimale, kallimale tahtsin ma
musu anda salaja. ∴

∴ Aga musu tabades
lamp seal laual kõlises. ∴

∴ Mamma kuulis seda häält,
tabas meid sealt musu pialt. ∴

Paremp oleks, paremp oleks, kui põleks käind,
paremp oleks, paremp oleks, kui poleks käind,
parem oleks, kui põleks armastand,
ega suud ega südant sulle and.

30. für Oksana (2019)

А это жизнь, это карма.
Привет, город Нарва!
Я лечу к тебе, kolm tundi veel
ja seal oleme vaid ainult me koos.
А это жизнь, это карма.
Привет, город Нарва!
Ja mu väike venelanna, tead, ma satun siia harva,
siis kui Balti jaamast välja läheb rong.

Südalinnas, agulis, mu tunded kinni vagunis.
Ma esmapilgul nägin ainult seda sinu tagumist.
Sa särad nagu paabulind ja ründad nagu kotkas,
aga südamesõjas sain ma õla peale pagunid.
Давайте выпьем виски.
Поговорим по английски.

Слышь!

They're not gonna get us, they're not gonna get us.

Нас не догонят!

Sind valvata võin öösiti – ночной дозор,
kuid me suhtluses on seisak nagu rikkis valgusfoor.
Essa kord läks aia taha, pohhui, proovin veelkord.
Saame kokku seal, kus Kreenholm!

Ma tean, see Georgi lint su juuste sisse jäädavalt on põimunud,
kui murumängud toimunud ja sina-mina lõimunud.
Vaibad sinu seinal, džinn ja roosat värvi Schweppes.
Ma nägin seda ette nagu Aleksandr Šeps.
Võtke välja amatöörid.

А это жизнь, это карма...

Praktiliselt nagu maletaja Paul Keres.
Kuigi ise pole pärit siit, võitleja olla geenides.
Ka minu kodus, nagu siin, räägiti samas keeles
ja need lärmakad, joogised tüdrukud meeldivad meeletult!
Твой папа любит деньги, деньги, деньги.
Я тоже, заправюсь в Ивангороде – там дешевле (Лукойл!).
Мы вместе любим деньги, деньги, деньги
и все же за мой счет всему Ro Ro, всему Модерну.
(Домой!)
„Пора домой!” как пели Сектор Газа,
Sind vaatan kui kassahitti Coca-Cola Plazas.
Ma tean, et selles filmis ei saa lüüa kaasa.
Tahan uskuda, et lõpp on õnnelik.
Ja rahvas ütleb...

А это жизнь, это карма...

HÜMNID

1. Eesti Vabariigi hümn

Mu isamaa, mu õnn ja rõõm,
kui kaunis oled sa!
Ei leia mina iial teal
see suure, laia ilma peal,
mis mul nii armas oleks ka
kui sa, mu isamaa!

Sa oled mind ju sünnitanud
ja üles kasvatand;
sind tänan mina alati
ja jään sull' truuks surmani,
mul kõige armsam oled sa,
mu kallis isamaa!

Su üle Jumal valvaku,
mu armas isamaa!
Ta olgu sinu kaitseja
ja võtku rohkest õnnista,
mis iial ette võtad sa,
mu kallis isamaa!

2. Da Pacem Domine

Da pacem Domine
in diebus nostris
quia non est alius
qui pugnet pro nobis
nisi tu Deus noster.

Issand, anna rahu
meie päevadesse,
sest pole kedagi teist,
kes võitleks meie eest,
kui ainult sina, meie Jumal.

3. Palve

Looja, hoia Maarjamaad
ja andesta meile me vead.
Looja, kaitse Eestimaad,
peod selleks palveks nüüd sean.

Looja, hoia hiiepuid,
sest ladvad neil längu on maas.
Looja, kaitse kodutuid –

kord nad ehk tulevad taas.

Kirjas on Aegade Raamatus,
õndsad on need, kes ei näe,
uskudes, et see on saamatus,
kui keegi läeb.

Looja, hoia Maarjamaad.
Loon ja loodan, sest tean,
milleks need ladvad on kaarjamad,
peod, mille palveks ma sean.

Et Looja hoiaks Maarjamaad.

4. Ilus maa

Ilus on suvi ja õhtu,
loojangu värve langeb me pääle.
Ilus on öö, tähtedevöö,
võimsaid soove kiirgab me pääle.
Tähed, mis õhtuti tõusevad,
hommikul tagasi rändavad
isade maale, isade maale.

Õhtud, mis ööaega sõuavad,
hulguvad, otsivad, jõuavad
pärale hommikumaale, isade maale.

Ilus, ilus, ilus on maa,
ilus on maa, mida armastan.
Ilus, ilus, ilus on maa,
ilus on maa, mida armastan.

Maa tuleb täita lastega
ja täita lastelastega
ja lastelastelastega.
Maa tuleb täita lastega.

Ja laulude ja lastega
ja kõige vastu võidelda,
mis võõrastav või vaenulik,
mis vaenulik või valelik.
Ja võidelda, kus võimalik,
kus võimalik ja vajalik,
sest elu kõik on ajalik
ja lastele jääb tulevik
ja maa ja kõik see minevik.

Maa tuleb täita lastega
ja lastelastelastega,

kui olev tahab olemist
ja tuleviku tulemist.
Maa tuleb täita lastega,
maa oma enda lastega
ja laulude ja lastega.
Maa tuleb täita lastega.

Ilus on maa, ilus on maa, mida armastan.
Ilus, ilus, ilus on maa,
ilus on maa, mida armastan.

Ilus, ilus, ilus on maa, ilus on maa,
ilus on maa, mida armastan.

Ilus, ilus, ilus on maa,
ilus on maa, mida armastan.

5. Mis need ohjad meida hoidvad?

Leelo!
Mis need ohjad meida hoidvad, meida hoidvad.
Mis need köied meida köitvad, meida köitvad.

Leelo!
Mis need köied meida köitvad, meida köitvad.
Sidemed, mis seovad meida, seovad meida.

Leelo!
Ihkame ju ikkest lahti, ikkest lahti.
Orjusest ju päästa tahaks, päästa tahaks.

Leelo!

6. Mis maa see on?

Mis maa see on? Siin pole ühtki mäge,
vaid metsad lõputud ja laukasood,
kuid siinne rahvas täis on imeväge
ja kummalised nende laululood.

Mis maa see on? Kord öö sööb ära päeva,
siis jälle päev on nõnda pikk, et neelab öö,
ühtmoodi mõlemad siin mööda läevad.
Kui võõras puhkab, kohalik teeb tööd.

Mis maa see on? Kas tõesti üksnes orjaks
veel ainult kõlbab inimene siin?
Ja kes selle valu ükskord kokku korjaks,

et tuleks armastus ja lõppeks piin?

Mis maa see on, kus halastus on ohus?
Mis maa see on, kus vabadus on maasse kaevatud?
Kus on siin õiglus, kus rahukohus,
kust õiglust otsima peaks vaevatud?

Mis maa see on? Kaastunne siin on roostes.
On roostes häbi, südameta rind.
Ma siit põgeneda võiksin lausa joostes,
kuid miski hoiab tagasi veel mind.

Mis maa see on? Mis saab mind kinni hoida?
Ja millega ta seda teeb, ei tea –
ta ju ei kata mind, ta ju ei toida,
kuid ometigi endaga mind veab.

Mis maa see on, kas suudan teda mõista?
Mis maa see on, kas suudan enam olla temata?
Mis maa see on? Kuis ometigi võis ta
kõik oma lapsed jätta emata?

Mis maa see on? Siin pole ühtki mäge,
vaid metsad lõputud ja laukasood,
kuid siinne rahvas täis on imeväge
ja kummalised nende laululood.

7. Kuulake

Kuulake!
Послуша́йте!
Listen!
Écoutez!

Kuulake!
Kui tähti juba kord süüdatakse,
tähendab, seda on kellelgi vaja?
Tähendab, keegi tahab, et nad olemas oleksid?
Tähendab, keegi nimetab neid süljelärakaid pärliteks?

Ja rebides ennast lahti
keskpäevase tolmu tormidest,
tormab ta Jumala juurde;
kardab hiljaks jääda;
nutab, suudleb tema soonilist kätt;
palub – et tingimata oleks täht olemas;
anub – ta ei kannata välja seda tähetut piina.

Pärast aga käib ringi närvilisena,

kuigi väliselt rahulikuna,
ja küsib kellegi käest:
Sul ei ole ju enam midagi viga?
Sul ei ole ju enam hirmus?
Eks!?

Kuulake!
Kui tähti süüdatakse,
on ju seda (siis) kellelgi vaja?

Послушайте!
Ведь, если звёзды зажигают –
значит – это кому-нибудь нужно?

Listen!
If the stars are burning,
it means, it means that somebody needs them?

Hören Sie!
Wenn die Sternen angezündet werden,
es ist das ja jemandem nötig?

Écoutez!
Si l'on allume les étoiles,
ça sera, ça sera bien pour quelque chose?

Kuulake!
Kui tähti süüdatakse,
on ju seda siis kellelgi vaja?
Tähendab on vaja, et igal õhtul
meie katuste kohal süttiks vähemalt kasvõi üksainus täht.

8. Ei ole ükski ükski maa

Jäeb ikka nii, et Saaremaa
näeb õhtupäikse õitsemist.
Ta kõrval tunneb Hiiumaa
üht õiget sugu õitsilist.
Veel linnupesi Läänemaal
võib leida rannaroost.
Veel aru annab Harjumaa
me rahva sünniloost.

Ei taha, ei või, ei saa sind jätta, Virumaa!

Teab loodus vaid, teab isamaa –
meil tuleb üksteist aidata.
Ei ole ükski ükski maa,

ei taha, ei saa sind jätta, Virumaa!

Ei ole jännis Järvamaa,
kui seemne ootel põld on must.
Ei peleta meid Pärnumaa
jutt põlismaade eksinust.
Kas tarkust toitev Tartumaa
teab, mis on mehemeel?
Kui kaua suudab Võrumaa
end hoida õigel teel?

Ei taha, ei või, ei saa sind jätta, Virumaa!

Teab loodus vaid...

Kas jääb ka nii, et Mulgimaa
eal pügada ei lase end?
Kas vaikust valvav Valgamaa
on hüüdjatega ühinend?
Kui puhtaks jäävad Virumaal
kõik selge veega allikad,
siis alles julgen ütelda,
et elan omal maal!

Teab loodus vaid...

9. Ta lendab mesipuu poole

Ta lendab lillest lillesse
ja lendab mesipuu poole;
ja tõuseb kõuepilv ülesse,
ta lendab mesipuu poole.

Ja langevad teele tuhanded –
veel koju jõuavad tuhanded
ja viivad vaeva ja hoole
ja lendavad mesipuu poole.

Hing, oh hing, sa raskel a'al –
kuis õhkad isamaa poole;
kas kodu sa, kas võõral maal –
kuis ihkad isamaa poole!

Ja puhugu vastu sull' surmatuul
ja lennaku vastu sull' surmakuul:

sa unustad surma ja hoole
ning tõttad isamaa poole!

Hing, oh hing, sa raskel a'al –
kuis õhkad isamaa poole;
kas kodu sa, kas võõral maal –
kuis ihkad isamaa poole,
kuis ihkad isamaa poole!

10. Su armastust tahan armastada

Su laulu tahan laulda,
su pilli järgi tantsida,
su armastust armastada.
Su armastust armastada.

Su taevavärve hingata,
su tähisööde külma suudelda,
su armastust armastada.
Su armastust armastada.

La-la-laa... Tahan laulda.
La-la-laa... Tahan laulda, laulda.

Su haisvas adrus tallata,
su pilvemadrust uskuda,
su armastust armastada,
su armastust armastada.

La-la-laa... Tahan laulda...

Su laulu tahan laulda,
su pilli järgi tantsida,
su armastust armastada.
Su armastust armastada.

11. Tuhat tänu

Ma tuhat korda tänan sind, et ootasid mu ära, vend,
nüüd edasi peab minema ja süda olgu mureta!

Üks roheline põrnikas mind nõndaviisi tervitas,
et ronis minu rännukotile, sealt vaatas sulle järele.

Ma tuhat korda tänan sind...

Üks hõbedane sipelgas sind jõudumööda tervitas,
et ronis sinu rännukotile, sealt vaatas mulle järele.

Ma tuhat korda tänan sind...

Üks väike kuldne liblikas sind nõndaviisi tervitas,
et lendas minu rännukotile, sealt vaatas sulle järele.

Ma tuhat korda tänan sind...

12. Sind surmani

Sind surmani küll tahan
ma kalliks pidada,
mu õitsev Eesti rada,
mu lõhnav isamaa!

Mu Eesti vainud, jõed
ja minu emakeel,
teid kõrgeks kiita tahan
ma surmatunnil veel!

Kuis on su pojad vagad,
nii vahvad, tugevad,
su tütreid nagu lilled,
nad õitsvad, nägusad!

Ja sinu tuul ja päike
sind õitsel hoiavad
ja vabaduse tiivad
kuis hellalt katavad!

Ja tihti siiski leian
su silmis pisaraid.
Mu Eestimaa, oh looda:
küll ajad muutuvad!

Meil tulevased tunnid
veel toovad kinnitust!
Käi kindlalt! Nõua õigust!
Aeg annab arutust.

13. Mu isamaa on minu arm

Mu isamaa on minu arm,
kell' südant annud ma,
;: Sull' laulan ma, mu ülem õnn,
mu õitsev Eestimaa! ;:;

Su valu südames mul keeb,
su õnn ja rõõm mind rõõmsaks teeb,
su õnn ja rõõm mind rõõmsaks teeb,
mu isamaa, mu isamaa!

Mu isamaa on minu arm,
ei teda jäta ma.
:,: Ja peaksin sada surma ma
seepärast surema! :,:

Kas laimab võõra kadedus,
sa siiski elad südames,
sa siiski elad südames,
mu isamaa, mu isamaa!

Mu isamaa on minu arm
ja tahan puhata.
:,: Su rüppe heidan unele,
mu püha Eestimaa! :,:

Su linnud und mull' laulavad,
mu põrmust lilled õitsetad,
mu põrmust lilled õitsetad,
mu isamaa, mu isamaa!